

MOEILIJK

OM

DRAGEN

Martine Watté

2015

CURRICULUM VITAE

Voornaam	Martine (Mars : God van de oorlog)
Naam	Watté (gastvrij zijn)
Geboortedatum	28/08/1958
Nationaliteit	van Belgische origine
Studies	lessen onderwijzeres gevolgd
Burgerlijke stand	samenwonend
kinderen	één
Sociale uitkering	minimum invaliditeitsuitkering
Gezondheidstoestand	66% invalide
Andere gebreken	- kind onder voogdij geplaatst wegens financiële problemen -geen gezinshereniging -nooit onderhoudsgeld gekregen (vader pleegde zelfmoord)
Toekomst	GROOT VRAAGTEKEN

Motivatie voor het schrijven van mijn boek "Moeilijk om dragen":

Ik zocht een antwoord op volgende vragen :

In hoeverre beteken ik nog iets in België?

Wat betekent gastvrij zijn nu?

In hoeverre is ons land en Europa nog gastvrij?

In hoeverre ben ik nog een "burger" die deel uitmaakt van de E.U.?

Zijn er nog genoeg bekwame politici om de vluchtelingencrisis voor lange tijd op te lossen?

INHOUDSTAFEL

- I. Het politiek landschap in Syrië
- II. Vluchtelingenkampen in Syrië
- III. Situatie in Libanon
- IV. Verdrag van Schengen
- V. Conventie van Genève
- VI. Visie van Rusland
- VII. Misdaden tegen de mensheid
- VIII. Hier zijn ze dan!
- IX. De vluchtelingenopvang in België
- X. het nieuwe spreidingsplan van Juncker anno 2015
- XI. Het registreren van een asielaanvraag
- XII. Concrete registratie
- XIII. De inwoners van België naar origine in 2012
- XIV. Het gezicht van Europa anno 2015
- XV. Het migrantenvraagstuk na 1977
- XVI. Het migrantenbeleid
- XVII. Zijn we opgewassen tegen ISIS?
- XVIII. Het reëel gevaar door IS
- XIX. Is onze democratie in gevaar,
- XX. Oorlog
- XXI. Verklarende woordenlijst
- XXII. Geraadpleegde bronnen

Gedichtjes van nieuwkomers
Annex doordenkertjes

I. Het politiek landschap in Syrië.

De oorlog in Syrië begon als een volksofstand tegen het brutaal en corrupt autoritair regime van Assad.

Maar gauw werd het de strijd tussen een alawitische minderheid die de centrale macht in handen had en de Arabische soennitische meerderheid.

Saoedi-Arabië, Qatar en Turkije leidden de soennitische as.

Rusland en de V.N.-Veiligheidsraad stonden Saoedi-Arabië en Qatar bij die de heilige oorlog van de jihadi's tegen Assad steunden.

Iran, Irak en de Libanese militie leidden de sjiiitische alliantie.

Een oorlog tussen soennieten en sjiëten werkte als een magneet op jihadisten uit alle hoeken van de wereld.

Na enkele jaren heeft het Assadregime zijn macht in het westen van het land min of meer geconsolideerd.

De Koerden houden voorlopig stand in het Koerdische gedeelte van Syrië (Rojava).

In de rest van het land bevinden zich IS, Al-Qaeda en het Al-Nusra Front.

De steun van Saoedi-Arabië, Qatar, Turkije aan bepaalde groepen in Syrië kan gezien de situatie in hun eigen land, zeker niet ingegeven zijn door democratische bekommernissen.

Tussen 2007 en 2011 werd Syrië geteisterd door droogte.

Volgens de V.N. vervielen 3 miljoenen Syrische boeren in extreme armoede, velen waren het platteland ontvlucht en kwamen terecht in de slopenwijken aan de rand van de steden.

De salarissen van de middenklasse konden geen gelijke tred houden met de inflatie.

De stedelijke arbeidsklasse verarmde.

In veel levensdomeinen in Syrië bleef het contact van de staat met de mensen beperkt tot de corrupte en roofzuchtige veiligheidsdiensten.

De elite leidde een luxeleventje, maar de werkloosheid was hoog, vooral onder de jeugd.

In 2011 werden duizenden mensen opgeroepen om te protesteren tegen de wreedheden van het regime Assad.

In mei waren al meer dan duizenden mensen door het regime vermoord. Tienduizenden mensen werden gevangengenomen, louter op grond van hun vreedzame oppositie tegen het regime. Vele gevangenen werden wreed gemarteld.

Zelfs ziekenhuispersoneel dat gewonde demonstranten behandelde, werd gearresteerd en gemarteld.

Syrische veiligheidstroepen martelden de bevolking door hen te verkrachten.

Baghdadi stuurde een aantal strijders naar Syrië die tot taak hadden daar een nieuwe jihadorganisatie op te richten.

In 2014 richtte in Syrië 13% van de IS aanvallen zich op overheidstroepen, 6% van de overheidsacties tegen IS. Het is een slimme strategie van elkaar blijven negeren. Maar de confrontatie komt. De mediastrategie van IS en de militaire tactieken van IS zijn even agressief.

IS heeft een gebied in handen vanaf de regio rond Aleppo in Syrië tot de provincie Salad ad Din in Irak, een gebied groter dan het Verenigd Koninkrijk.

Er ontstaat een driedeling tussen de echte gelovigen, de gewone moslims, die nog niet het ware geloof aanhangen en de ongelovigen. Het is verboden om op de ongelovigen te lijken.

Een gelovige met affiniteit voor de gewoontes van ongelovigen zal ook in zijn gedachtengoed op hen gaan lijken.

De militaire successen van IS zijn indrukwekkend.

IS breidde zijn macht en territorium in 2014 uit in grote delen van Irak.

IS richtte een kalifaat op in Syrië en Irak.

Dit trok wereldwijd potentiële jihadististen aan, die het als hun religieuze plicht zien om zich ten dienste ervan te stellen.

Ook lokale jihadistische groeperingen voegden zich bij het kalifaat van IS.

Sinds september 2014 nemen gevechtsvliegtuigen van de zogenaamde internationale vleugel van de coalitie IS-stellingen onder vuur.

De Europese vleugel van de coalitie waaronder België beperkt zich tot Irak.

De V.S. en de Arabische vleugel nemen IS in Syrië onder vuur.

Door het voortouw te nemen in de bombardementen op IS en andere jihadistische groeperingen in Irak, hebben we ons in 2014 uitgeroepen tot vijanden van deze organisaties.

Zij hebben ons logischerwijs op hun beurt ook tot vijand uitgeroepen.

Het was een zoveelste blunder in de oorlog tegen het jihadisme en wel om twee redenen :

-De heilige oorlog van IS was initieel geen oorlog tegen het Westen in het Westen.

-Er is ook geen Europese strategie uitgewerkt met betrekking tot de duizenden Europese IS-strijders vóór een oorlog te beginnen.

Het belangrijkste wat we kunnen doen tegen IS om ons angst aan te jagen is beheerst blijven in onze respons.

We moeten onze daden goed afwegen om te voorkomen dat de ideologie en de invloed van IS zich verspreiden.

IS wekt enorm veel angst op.

Maar de internationale gemeenschap heeft voor hetere vuren gestaan.

In Syrië moet Assad het veld ruimen om de oorlog te beëindigen.

Er is geen twijfel mogelijk dat het Syrische volk in het land en daarbuiten, door de burgeroorlog volkomen uitgeput en gedemoraliseerd is en er bijna alles zou aan doen om hier een einde aan te maken.

Maar ze zijn niet langer in staat hun eigen lot te bepalen.

Europa en de wereldmachten mogen zeker niet in de valstrik van IS lopen.

Liever nog vandaag dan morgen begint IS een totale oorlog.

In 2014 heeft IS 330 miljoen uit banken in Irak gestolen.

Nu heeft het ook een nationale bank in Libië beroofd. Er zou 1 miljard Libische dinars buitgemaakt zijn.

Op 13 september 2015 overweegt defensie-minister Steven Vandeput (NVA) grondtroepen naar Syrië te sturen.

Vandaag maakt ons land al deel uit van een internationale coalitie die luchtbombardementen uitvoert tegen IS in Irak.

Hij meent ook dat een interventie te overwegen valt zonder mandaat van de V.N.

Een grondoorlog in Syrië betekent dat ook het Belgisch leger zal worden gevraagd om soldaten te leveren.

Voor de PS kan er geen sprake zijn van puur militaire interventie.

Er moet ook nagedacht worden over de heropbouw en ontwikkeling van het land en niets kan gebeuren zonder een mandaat van de V.N. (aldus Di Rupo).

Australië zendt twee F/8-18 straaljagers uit boven het oosten van Syrië, maar er werden geen wapens afgevoerd.

Ook een Australisch tankvliegtuig en een commandovliegtuig met radar waren in de lucht.

Rusland heeft twee vliegtuigen met humanitaire hulpgoederen in Syrië laten landen.

Eerst moet het Syrisch regime ten val gebracht worden, dan kan IS bestreden worden.

De oorlogsmachine van het regime is veel dodelijker en gewelddadiger dan de moordpartijen van IS.

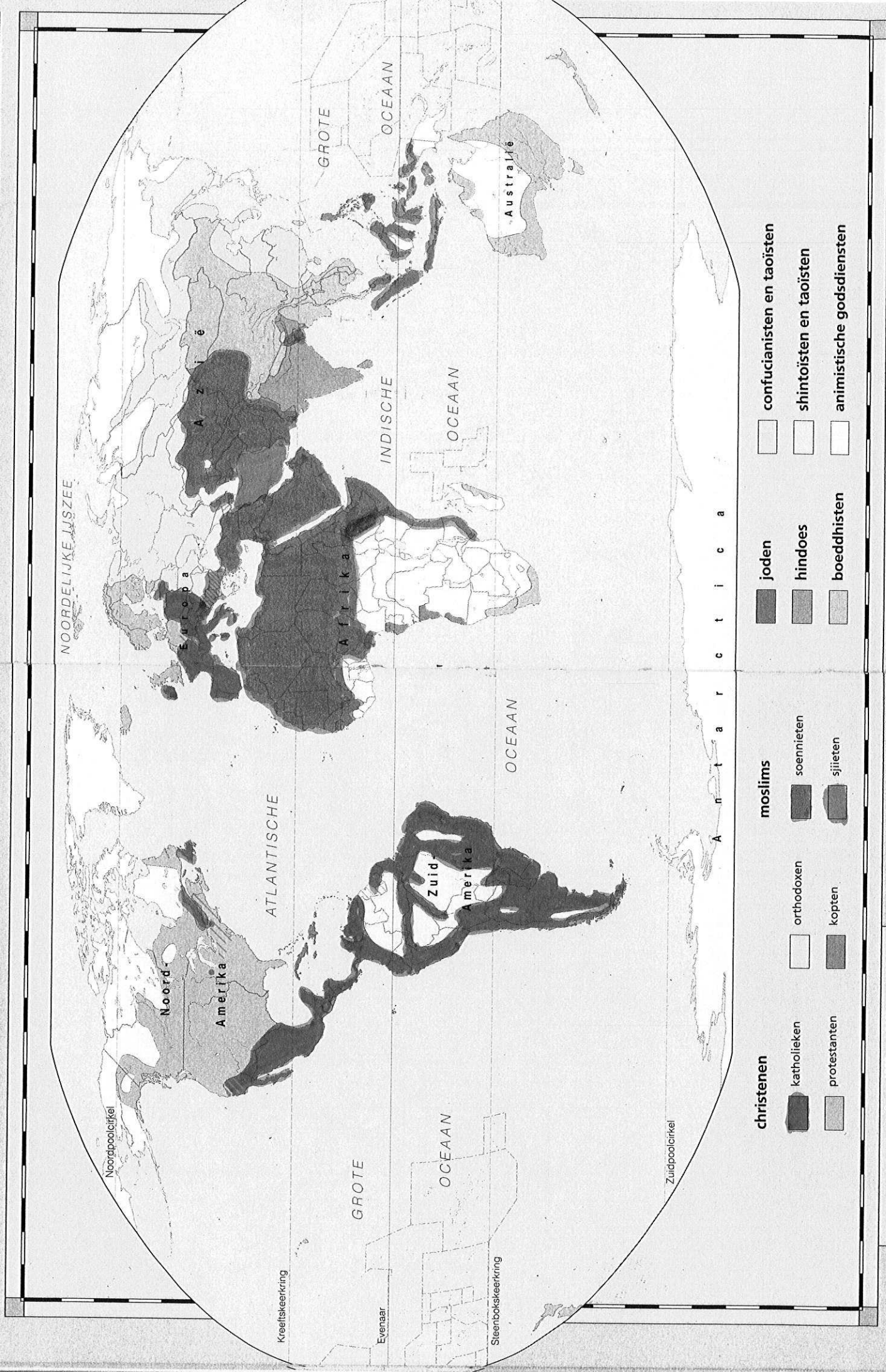
Tussen januari en juli maakten de troepen van Assad 7.894 slachtoffers en IS 1.131 slachtoffers.

Nu vormen de terugkerende Syriëstrijders een reëel veiligheidsrisico.

Ze kunnen immers op wraak gestuurd worden of kunnen anderen inspireren, binnen en buiten de gevangenissen en op het internet.

De oorlog in Syrië heeft de afgelopen 4 jaar al een kwart miljoen levens gekost.

De V.S. is bereid met elk land, ook Rusland, samen te werken om dit conflict op te lossen.

christenen

- katholieken
- protestanten
- orthodoxen
- kopten

moslims

- soennieten
- sjiieten

joden

- confucianisten en taoïsten
- hindoes
- boeddhisten
- shintoïsten en taoïsten
- animistische godsdiensten

II. Vluchtelingenkampen in Syrië.

Vandaag zijn de Syriërs aan de beurt. Weer een volk ontworteld. Ze konden niet voorbij de gesloten Turkse grens en begonnen zich te vestigen in tenten tussen de olijfbomen tegen de grens. Dit olijfboomkamp ontstond in oktober 2011 toen mensen hun huizen in de provincie Idlib moesten achterlaten. Ze nemen plaats in de plastic stoelen die de Belgische en de Nederlandse moedjahedien van het Nushra Front aan de rand van het kamp hebben opgesteld. Intussen wonen hier meer dan 30.000 mensen, de helft van hen kinderen en jongeren. Veel zielen om te redden dus. Het boek met de ultieme waarheid is het boek van God. Elke dwaling eindigt in het helle vuur. De imams komen naar de vluchtelingenkampen. Ze proberen de gewone Syriërs, de moslims, de kracht van hun geloof bij te brengen. Iedereen is welkom. Iedereen die het woord van God wil horen. Het geweld dat we hier voeren is het gevecht om de harten en geesten. Ze komen uitleggen wat God van hen verwacht. Namelijk dat ze hun bloed moeten geven opdat zij later in een islamitische staat kunnen leven, veilig, ver weg van de onderdrukking. Veel Syriërs geloven in de heldhaftige legers, die al het gespuis als een wervelwind uit de weg zullen ruimen. Ze geloven in de islamitische staat die veiligheid en ontwikkeling belooft aan moslims uit het geteisterde Midden-Oosten.

Weer een volk ontworteld.

Het boek met de ultieme waarheid is het boek van God.

III. Situatie in Libanon.

In Libanon is het kwaad al geschied.

In Libanon is 1 op 3 inwoners een vluchteling.

De concurrentie op de arbeidsmarkt is moordend en het aantal staatloze kinderen groeit fors.

De winkels zijn eigendom van Syriërs. De huizen zijn bewoond door Syriërs.

De ergernis van de bevolking neemt toe.

Maar de problemen zijn huizenhoog.

Zelfstandigen met winkels en zaken zijn niet opgewassen tegen de spotgoedkope prijzen van de concurrerende Syriërs.

De Syriërs moeten geld verdienen. Dat is normaal. Maar ze gaan daar erg ver in. Ze nemen jobs aan voor de helft van het normale loon.

De Libanezen werken zelf mee aan de instortende economie.

Net zoals Polen dat doen in West-Europa.

Nu moeten Syriërs zich registreren bij de kamer van koophandel en een fors bedrag betalen om iets te kunnen opstarten.

In Libanon zijn 1,7 miljoen geregistreerde vluchtelingen.

Het totale aantal zou tussen 2 en 2,4 miljoen liggen.

In totaal zijn er 6 miljoen inwoners.

Syriërs moeten tegenwoordig een visum hebben. Ze moeten een verklaring afleggen waarom ze naar Libanon willen en voor hoelang.

Door de strengere eisen is het aantal immigranten fors gedaald.

De huurprijzen zijn verdubbeld. Jonge Libanezen kunnen geen eigen huis betalen.

De Syriërs wonen met een aantal families in 1 woning en betalen met zijn allen de huur van 1 jaar vooraf.

Intussen moeten Libanese koppels terug bij hun ouders gaan wonen omdat de huur te duur is geworden.

Ook de tentenkampen zorgen voor problemen.

De privégronden zitten vol vluchtelingen.

Intussen kunnen geen gewassen meer verbouwd worden. De gronden veranderen in enorme mesthopen.

Libanezen voelen zich vluchtelingen in eigen land. Alle sympathie gaat naar de Syriërs. Intussen worden ze steeds armer.

De meeste Syriërs willen niet meer terug naar de oorlog, al zeggen ze van wel.

Meer dan 36.000 baby's in Libanon zijn staatloos. Ze kunnen niet naar een officiële school en ze hebben geen recht op medische hulp.

Ze zouden risico lopen op seksuele uitbuiting of illegale kinderarbeid of ze komen terecht in het illegale adoptiecircuit.

IV. Verdrag van Schengen.

Schengen is het dorp op het Luxemburgse drielandenpunt met Duitsland en Frankrijk, waar het verdrag werd ondertekend.

De landen die hier lid van werden, zijn de volgende : België, Duitsland, Frankrijk, Luxemburg, Nederland, Italië, Portugal, Spanje, Griekenland, Oostenrijk, Denemarken, Finland, IJsland, Noorwegen, Zweden, Cyprus, Estland, Hongarije, Letland, Litouwen, Malta, Polen, Slovenië, Tsjechië, Zwitserland, Liechtenstein.

Binnen een deel van de EU kunnen personen goederen, kapitaal en diensten zich ongehinderd van de ene lidstaat naar de andere verplaatsen.

De Schengenlanden voeren een gemeenschappelijk visumbeleid in en spraken af dat zij desbetreffende controles aan de buitengrenzen zouden invoeren.

Met een visum voor eender welk Schengenland kan men vrij in de Schengenruimte reizen. Het standaard toeristenvisum is 3 maanden geldig.

De politie van een Schengenland mag ook hoogstens 45 minuten zonder toestemming wapens dragen in een ander Schengenland. Schengen staat uitzonderingsmaatregelen toe, in het geval van ernstige bedreiging van de openbare orde of de binnenlandse veiligheid voor een 30 dagen of zolang de bedreiging duurt. In dat geval worden weer grenscontroles ingevoerd.

Charles Michel wilt deze interne controles ook systematisch verlengen. Hij hoopt zo terroristen af te schrikken en te onderscheppen, maar ook om alle asielzoekers te registreren.

De Europese Commissie weigerde.

Controles kosten handenvol geld.

De lidstaten van de Schengenzone kunnen uitzonderlijk grenscontroles uitvoeren, maar ze moeten daarvoor wel een gegronde reden voorleggen bij de Europese Commissie.

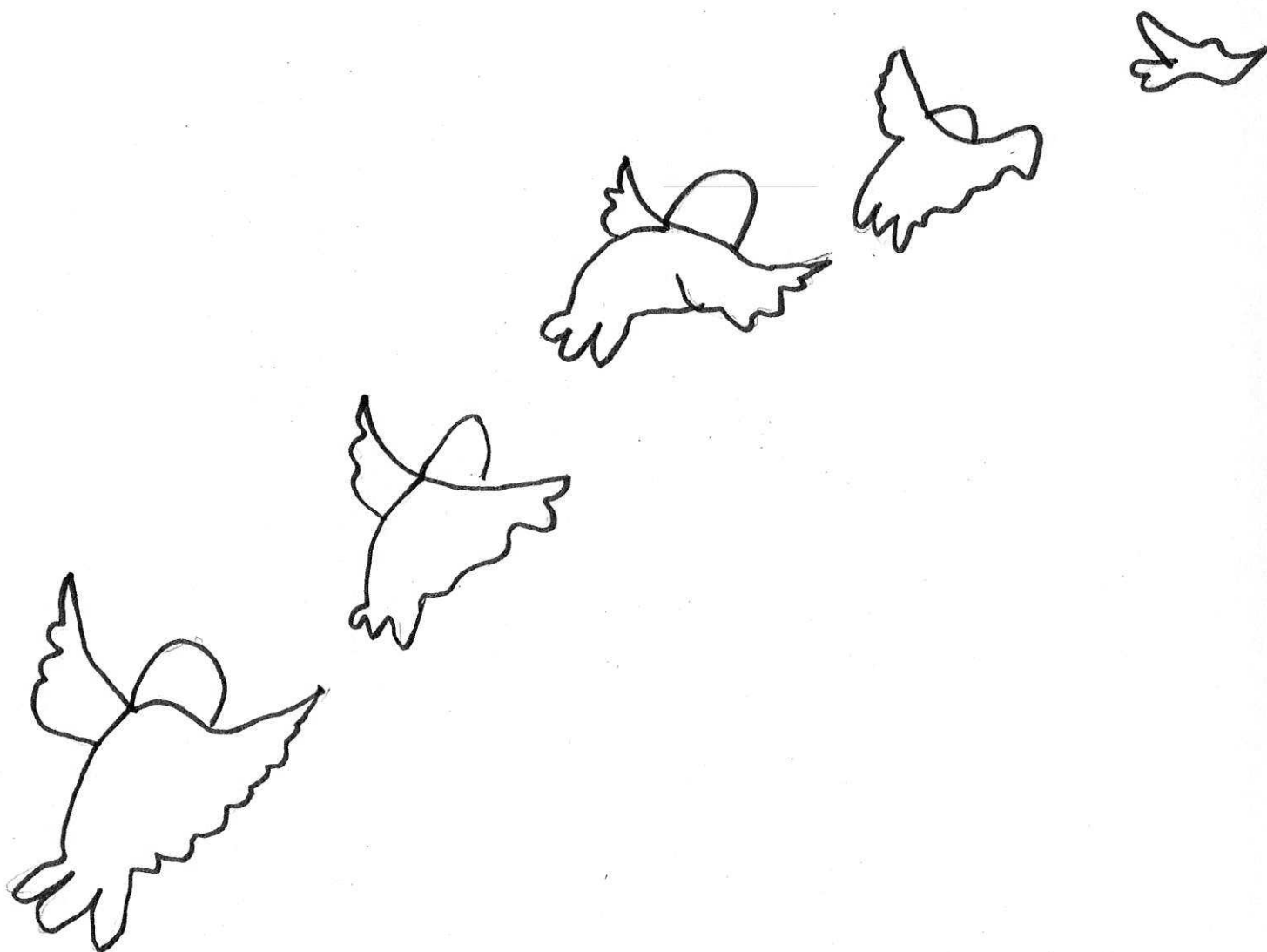
Een andere mogelijkheid bestaat erin om de politiepatrouilles te verhogen in de grensstreek.

Dit was al aan de Frans-Italiaanse grens. Nu ook aan de Nederlands-Duitse grens.

Amnesty International waarschuwt voor de gevolgen.

Vluchtelingen dreigen te stranden in landen waar ze absoluut niet welkom zijn.

Heel veel mensen die nu illegaal in de EU verblijven, zijn legaal de EU binnengekomen met een tijdelijk toeristenvisum, maar zijn daarna niet meer naar hun eigen land teruggekeerd.

Vluchtelingen dreigen te stranden in landen waar ze absoluut niet welkom zijn

Daarom worden nu vingerafdrukken, foto's en andere specifieke gegevens opgeslagen in een databank.

V. Conventie van Genève.

De definitie "vreemdeling" luidt als volgt :

"Een persoon die uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenvermelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren."

Door deze Conventie te ondertekenen, verplichtte België zich ertoe om vluchtelingen die zich op haar grondgebied bevinden te beschermen. Asielzoekers die erkend worden als vluchteling krijgen een verblijfsvergunning van onbeperkte duur.

VI. Visie van Rusland.

Rusland en Syrië hebben reed jaren een historische relatie, die vooral na de Suez-crisis in 1956 militair werd uitgediept.

Syrië is een belangrijke afnemer van Russische wapens en de Syrische havenstad Tarties is de enige plaats in de Arabische regio waar een Russische marinebasis gevestigd is.

In de Arabische regio zijn veel Amerikaanse militaire basissen gevestigd. Rusland probeert wat strategisch tegenwicht te bieden in Syrië.

Als Assad valt, dreigt het enige Russische militaire steunpunt in de regio te verdwijnen.

Syrië is ook van economisch belang voor Rusland.

Er zijn grote gasvoorraden ontdekt voor de Syrische kust.

Rusland probeert zijn dominante positie op de Europese gasmarkt te beschermen.

Iran en Qatar bezitten samen een immens gasveld.

Rusland is ook een belangrijke wapenleverancier voor Damascus.

Rusland deelt ook de bekommernis van het Westen dat IS zich versterkt en zijn invloed vanuit Syrië in Irak alsmear verder zal uitbreiden.

IS moet bestreden worden, maar Moskou is er zeer beducht voor dat de Amerikaanse militaire luchtoperatie tegen IS en de steun aan de gematigde Syrische oppositie uiteindelijk zal gebruikt worden om Assad te verdrijven.

Maar toch....

De militaire aanwezigheid van de Russen in de buurt van Latakia, 1 van de bolwerken van Assad, wordt gevoelig opgedreven.

Assad controleert naar schatting nu nog 1/5 van het Syrisch grondgebied. Hopelijk wilt Poetin toetreden tot een coalitie tegen IS.

Misschien een ruiloperatie : Rusland pakt IS aan en dan doet het Westen concessies in Oekraïne en laat het sancties vallen.

Er is een coalitie van een 37-tal landen die tegen IS strijdt. We zouden Rusland willen verwelkomen om meer betrokken te zijn bij die inspanning.

Assad is verantwoordelijk voor 80% van de doden in Syrië. IS voor 10%.

Moskou stuurde militaire vrachtvliegtuigen, manschappen van het marinekorps en 2 schepen met tanks naar de regio in Syrië.

De Russische militaire activiteiten in Syrië zouden het geweld nog kunnen aanwakkeren. De kans is klein dat Poetin zich in een open grondoorlog met IS en andere Syrische rebellen wil storten.

Al zou hij zich wat graag positioneren als de man die wel actie durft te ondernemen, die IS wel kleinkrijgt. President Poetin gaat voor het eerst in acht jaar naar de V.S. om te spreken op de algemene vergadering van de V.N.

Rusland voert zijn militaire aanwezigheid in Syrië op.

Poetins angst voor IS is oprecht.

Moskou en Europa vrezen dat terugkerende Syriëstrijders het conflict zullen importeren.

Als het Syrisch regime het begeeft, wordt Syrië het bastion van waaruit IS en andere moslimextremisten de zuidflank van Rusland zouden bedreigen.

Dit bezorgt Rusland NACHTMERRIES.

Poetin belooft Assad militair te blijven steunen.

Er zijn vijf redenen waarom Poetin Assad nooit zal laten vallen :

1. Assad is een deel van de oplossing, niet het probleem. Assad helpt IS verdrijven. Rusland blijft militair materieel aan het regime van Assad te leveren.
2. Assad weg betekent nog meer chaos in Syrië.
3. IS is een bedreiging voor Rusland. vijfduizend Russische staatsburgers hebben zich al bij IS aangesloten. Rusland vreest terroristische aanslagen.
4. Assad is de laatste bondgenoot van Rusland. In het Midden-Oosten heeft Rusland geen medestanders meer, behalve het Syrië van Assad.
5. Syrië leidt de aandacht af van binnenlandse problemen. Zo maakt Poetin zijn positie in Rusland sterker.

Rusland zit V.S. lelijk in de weg om de strijd tegen IS te winnen.

Rusland is begonnen met luchtbombardementen boven Syrië.

Dit doen de Amerikanen al maanden.

De luchtaanvallen zijn gericht tegen IS, dat grote stukken van Syrië en Irak controleert.

Militaire infrastructuur, wapendepots en brandstofvoorzieningen van de jihadisten zijn de doelwitten.

Maar volgens Syrische activisten kwam geen van de bommen, met 36 doden, terecht op gebied onder IS-controle.

De Syrische oppositie en het Westen vrezen dat de Russische bommen gericht zijn op alle rebellengroepen die het opnemen tegen het regime van Assad en niet tegen IS.

Het wordt een heuse militaire campagne zonder grondtroepen.

De gevechtsvliegtuigen type Soechoj Soe-24 opereerden vanuit de luchtbasis van Latakia.

De V.S. en Turkije ondersteunen financieel en materieel de getroffen gebieden in Syrië.

In oktober 2015 drongen Russische gevechtsvliegtuigen aan de grens met Syrië het Turkse luchtruim binnen. Eerder al namen aan diezelfde

grens Russische gevechtspiloten enkele Turkse straaljagers in het visier van hun wapens.

De Navo maakt zich bijzonder grote zorgen over de ontplooiing van steeds meer Russische troepen in Syrië, bedoeld om het regime van Assad te ondersteunen. Het zijn vrijwilligerstroepen die ook al in Oekraïne werden ingezet.

Rusland blijft ontkennen dat het de gematigde Syrische rebellengroepen bombardeert.

Poetin blijft volhouden dat het geen grondtroepen stuurt.

Rusland maakte bekend dat bij twee aanvallen in Syrië in totaal 300 rebellen en twee commandanten van IS heeft gedood.

Rusland blijft volhouden in Syrië alleen te strijden tegen Islamitische Staat en groeperingen die zijn gelieerd aan al-Qaida.

“het doel van onze aanvallen is steun bieden aan het Syrische offensief tegen terroristische en radicale organisaties en krachten”, zei Kremlinwoordvoerder Peskkov.